

בתי המשפט

א 001906/98

בית משפט השלום רחובות

תאריך: 24/10/2002

בפני כבוד השופטת אסתר שטמר

בית משפט השלום רחובות

הנתבע מאשר

שהעתק זה נכון מתאים למקור

תאריך 18 מיצג ראשי

הנתבעים

דוד רפאלוב

בעניין:

ע"י ב"כ עוה"ד י. הוס ואח'

נגד

1. קונדיטוריה אור 1997

2. יצחק (איציק) ישראלוב

ע"י ב"כ עוה"ד א. סביר ואח'

1

2

3

4

פסק דין

- 1 בפני תביעה כספית, בה טוען התובע, כי ביום 1.5.97 מכר קונדיטוריה שהיתה ברשותו
 2 לנתבע, תמורת סכום שווה ערך בשקלים ל \$100,000 בצרוף מע"מ, וכי מתוכם שולם לו
 3 רק סכום של 94,600 ₪. בנוסף ליתרת התשלום עבור הקונדיטוריה, טוען התובע כי
 4 הנתבע חייב לו החזר דמי שכירות ששלם התובע עבור התקופה בה היתה הקונדיטוריה
 5 בהחזקת הנתבע, וכן חלף ערבות בסכום של 8,000 \$ שמסר התובע בידי המשכיר,
 6 ושהנתבע התחייב להחליפה בערבות משלו.
 7 התביעה הוגשה נגד הקונדיטוריה, אשר לפי טענת התובע עצמו אינה גוף משפטי, ונגד
 8 הנתבע.
 9 (מטעמי נוחות הקריאה יקראו להלן התובע "דוד" והנתבע "איציק", כפי שכונו לאורך כל
 10 התביעה והיחסים ביניהם).
 11 איציק טוען, כי ההסכם עם דוד היה שונה בתכלית: לטענתו, רכשו את הקונדיטוריה
 12 שלושה שותפים: בני ישראלוב (להלן: "בני"), אבוס ישראלוב (להלן: "אבוס"), ואיציק.
 13 בני הוא אחיהן של אשת אבוס (מאיה) ושל אשת איציק (בלה), כלומר השותפים כולם
 14 גיסים.
 15 למרות הנתען בכתב התביעה, טוען איציק כי סכום הרכישה נקבע ל \$180,000, אשר
 16 לטענת איציק שולמו במלואם לתובע.
 17 מכל מקום טוען איציק, כי גם אם לא שולם מלוא המחיר, בודאי שולמה התמורה
 18 שהתובע טוען לה, \$100,000 בצרוף מע"מ.

23

בתי המשפט

א 001906/98

בית משפט השלום רחובות

תאריך: 24/10/2002

בפני כבוד השופטת אסתר שטמר

1
 2 העסקה נעשתה כולה בעל פה, ואין דבר בכתב שיעיד על תכנה, למעט שתי חשבוניות מס, 2
 3 ת/9 – לתשלום שכר דירה לחדשים מאי ויוני 1997, ו-ת/10 – לתשלום 300,000 ₪ מחיר
 4 הציוד, ו- 50,000 ₪ מחיר המלאי וחומרי הגלם, בצרוף - 59,500 ₪ מע"מ.
 5
 6 כל אחד מן העדים טרח להדגיש, כי כיוון שהמדובר בצדדים שהם כולם יוצאי בוכרה,
 7 היה להם אמון רב זה בזה, ולכן עשו את העסקה כפי שמקובל במקום הולדתם, תוך מתן
 8 אמון זה בזה, ומבלי לתת ביטוי כלשהוא בכתב לדברים.

9
 10 כדברי העד אבוס:

11
 12 "ש. אתה מכיר את רפאלוב לפני כן?
 13 ת. לא אני לא מכיר אותו. אני נתתי באמונה, הכל נעשה באמונה.
 14 לא הוא לקח נייר ולא אני לקחתי נייר, כך נהוג אצל הבוכרים"

15
 16 (עמוד 36 שורות 1-3)

17
 18 והעד בני:

19
 20 "...אצלנו הבוכרים יש לנו אמונה, כל דבר אנחנו הולכים לאמונה. אבוס
 21 בא וסיפר לנו שנשאר ככה וככה סכום."

22
 23 (עמוד 67 שורה 1)

24
 25 הואיל והאמון הרב עלה על שרטון, אך לא הותיר תעוד, אבחן להלן את עדויות העדים
 26 השונים שהתיצבו לדיון:

27
 28 התובע עצמו לא העיד. לדברי בא כחו, אסור הוא בבית כלא ברוסיה. 3
 29 למרות האמור, לא נתבקשה הנסקת ההליך או עכובו, והתובע ביכר להמשיך בהליך אף
 30 ללא שעדותו תשמע.

31

מאת: []

בתי המשפט

א 001906/98

בית משפט השלום רחובות

תאריך: 24/10/2002

בפני כבוד השופטת אסתר שטמר

- 1 מטעם התובע העידו שניים מעובדי המאפיה: דוד דקל וישראל מירזייב, אשר מקריאת
 2 תצהיריהם ומשמיעת עדותם בבית המשפט עולה התמונה הבאה: דוד (התובע) פנה
 3 לעובדי הקונדיטוריה, והציע להם לרכוש ממנו את הקונדיטוריה. מתחילה, ביקש למכור
 4 את הזכויות בקונדיטוריה בסכום של \$100,000, ומשהתברר כי העובדים לא יוכלו
 5 לעמוד בכך, הציע לעובדים לרכוש 60% מן הזכויות בסכום של \$200,000, באופן שכל
 6 אחד מארבעה העובדים במקום ישלם סכום של \$50,000.
 7 גם הצעה זו סורבה.
 8 מטרת העדות היא להראות מהו המחיר שקבע התובע לקונדיטוריה (לכאורה \$100,000),
 9 ועל כן לתמיכה בטענתו אודות השתלשלות הארועים.
 10
 11 גם אם אקבל את דברי העדים כפשוטם, אין האמור מלמד על מחיר הקונדיטוריה. מכירה
 12 לעובדים המכירים את העסק אינה כמכירה לאדם חיצוני. ומכל מקום, המכירה המוצעת
 13 לעובדים לא התממשה.
 14
 15 כן העיד מטעם התובע רו"ח יצחק סדרינה, שהיה רואה החשבון של התובע, ואחר כך גם
 16 של הנתבע, ומצוי היה בתוקף תפקידו בעסקי הקונדיטוריה.
 17 אלא שרואה חשבון סדרינה לא נטל חלק במו"מ בין הצדדים, ואף לא היה נוכח בעת
 18 התשלום, או חלק ממנו. רו"ח סדרינה העיד, כי הצדדים הגיעו למשרדו ביום 1.6.97,
 19 אמרו לו מהו המחיר שסיכמו ביניהם, וכי הוא עצמו רשם את החשבוניות ת/10 ו- ת/9
 20 (הנושאות תאריך אותו יום, 1.6.97). מן החשבוניות מחק רו"ח סדרינה את המילה
 21 "קבלה". לדבריו, עשה כן משום שלא ראה בעצמו תשלום כלשהוא, ולא משום שנאמר לו
 22 שהכסף טרם שולם (עדותו בעמוד 47 לפרוטוקול, שורה 6).
 23 רו"ח סדרינה לא יכול היה לומר אם הועבר איזה סכום שהוא בין הצדדים קודם לרישום
 24 החשבונית, אם לאו.
 25 העולה מעדות זו היא, כי אין בחשבונית שהוצגה כדי ללמד על תשלום הסכום הנקוב בה.
 26
 27 טרם שהגיעו הצדדים לבית המשפט, פנו למעין בוררות בפני חנן בנימינוב (להלן: "חנן"),
 28 המעיד על עצמו, שהוא פותר סכסוכים בעדה הבוכרית: "אני באור יהודה נציג של
 29 הבוכרים שעוזר ומטפל" (עמוד 3 שורה 11 לפרוטוקול). בנימינוב העיד פעמיים, אך לא
 30 הצליח לשפוך אור על העסקה מסיבה עקרית אחת: הואיל ולא ניתן פסק בוררות של

בתי המשפט

א 001906/98

בית משפט השלום רחובות

תאריך: 24/10/2002

בפני כבוד השופטת אסתר שטמר

1 ממש, והואיל והחלטת חנן לא נרשמה, עומדת עדות חנן בסתירה לעדויות האחרות
2 שהובאו. על כן, קשה אפילו לברר מה היה פסק ה"בורר". ה"בורר" גם לא יכול היה
3 להסביר מהי התשתית הראייתית עליה בנה את פסק הבוררות, ואף לא לומר מה היו
4 עקרי העסקה כפי שהציגו הצדדים בפניו. במלותיו:

5
6 "אני לא יודע בכמה דוד מכר את הקונדיטוריה לאיציק, ולכן אני לא יודע
7 מה החוב המלא של איציק לדוד. אבל אני יודע שהם חייבים לדוד,
8 ואיציק שילם את הכסף לאבוס. הם היו שותפים. איציק שלם את החלק
9 שלו ואבוס צריך לתת לדוד את הכסף. דוד לא קיבל את הכסף".

10
11 (עמוד 4 שורה 12).

12
13 העד הבהיר, כי פסק לזכות דוד סכום מסוים, וכי קיבל בעצמו על חשבון חוב שמגיע לו
14 מאבוס \$18,500. העד הכחיש כי היה עליו להעביר סכום זה לדוד.
15 קשה לקבל את דברי העד גם משום שכאשר נדרש לחזור על חישוביו בישיבה נוספת של
16 בית המשפט, לא יכול היה להסביר, ורק אמר שאם הודיע לבית המשפט כי נותר
17 לתשלום סכום של \$40,000, הרי זה כך.
18 על כן, לא אוכל לקבל את עדות חנן בנימינו, אלא כעדות לכך שהצדדים עשו מאמץ
19 להגיע לפתרון מחוץ לכתלי בית המשפט, ונסיון זה לא עלה יפה; וכן לתמיכה נוספת
20 בעניינים שבהם באה עדות ברורה של אחרים.

21
22 יצויין עוד, שהעד טען במהלך עדותו השניה, כי הוטרד פעמים אחדות על ידי המשטרה, כי
23 איציק הוא ששולח את המשטרה לערוך חיפושים בביתו, וכי תיק שנפתח בגין תלונה
24 שהגיש – נסגר, בעוד תיקי ההטרדה של איציק נותרו פתוחים.

25 מחשש של השפעה על עדים במהלך הדין, הועבר הפרוטוקול לחקירת המשטרה,
26 באמצעות פרקליטת מחוז המרכז. מחקירה זו עלה כי גם תלונה שהגיש איציק נגד העד
27 נגנזה מחוסר ראיות.

28
29 לצערי, אני נאלצת להצטרף לתגובת ב"כ התובע, שפנה שוב אל פרקליטת מחוז המרכז,
30 ובקשה לפעול ממש לפי ההחלטה, דהיינו, לבדיקת העילה לחיפושים שבוצעו אצל העד.
31 לא הובאה לידיעתי עמדת הפרקליטות, ועל כן, אני מניחה שהצדדים הסתפקו בכך, שכן
32 לא חזרו לענין זה בסכומיהם.

בתי המשפט

א 001906/98

בית משפט השלום רחובות

תאריך: 24/10/2002

בפני כבוד השופטת אסתר שטמר

- 1 סבורני כי ראוי היה לקבל תשובה מדוייקת יותר מאת המשטרה ומאת הפרקליטות,
 2 לאחר שבית המשפט הורה על עריכת חקירה בענין נסיון לכאורי להדחת עדים.
 3 המזכירות תואיל להעביר העתק פסק הדין לפרקליטת מחוז המרכז.
 4
- 5 .6 בשני ענינים ניתן לקבל את עדות חנן, כיון שהיא עולה בקנה אחד עם עדויות יתר עדי
 6 ההגנה:
 7 הצדדים לעסקה: כפי שהעסקה הוצגה לחנן, וגם לאחרים, מי שרכש את הזכויות
 8 בקונדיטוריה לא היה איציק לבדו, כי אם איציק בשותפות מלאה עם אבוס ועם בני.
 9 אבוס היה המבוגר בין השלושה, ובעל נסיון בעסקים, ועל כן מונה על ידי האחרים
 10 כאחראי לתשלומים ולבצוע העסקה. אבוס, שאינו מנהל עסקים בישראל, לא היה מעונין
 11 שהעסק ירשם על שמו. על כן, נרשם העסק על שם איציק.
 12 למרות זאת, גם אבוס עצמו, בעדותו, מבהיר כי היה הרוח החיה ברכישה.
 13 מחיר העסקה: עדות חנן מצטרפת לזו של כל עדי ההגנה, כי סכום הרכישה היה
 14 \$180,000.-
 15
- 16 עדות אבוס ישראלוב .7
 17 אבוס הגיש שני תצהירים שונים. באחד – ת/1 מיום 10.5.98, שניתן בפני עו"ד הוכמן
 18 מטעם התובע, נרשמה גרסתו של התובע. בשני – ת/2 מיום 28.5.2000, שניתן בפני עו"ד
 19 יצחקי (אשר לא ייצג איש מן הצדדים בתביעה שלפני), נרשמה גרסתו של הנתבע.
 20 בבואו להעיד (לכתחילה לבקשת התביעה, שכן העד מתגורר בחו"ל, ובאותה עת שהה
 21 בארץ) – ייצב את עמדתו לגרסת הנתבע.
 22 אבוס הבהיר, כי אינו קורא עברית, כי הואיל ונתגלעו חילוקי דעות בינו לבין איציק,
 23 ואיציק נותר חייב לו סכום כסף גדול, \$60,000, הציע לו דוד לעזור לו לגבות את החוב
 24 מאיציק. להבנתו, הוגשה התביעה הנוכחית, על מנת לסייע לו עצמו לגבות את החוב
 25 מאיציק, או לפחות "הסכמתי לשתף פעולה עם רפאלוב דוד, לאחר שהוא הבטיח לי את
 26 חלקי בסך \$60,000" סעיף 16 לתצהיר ת/2.
 27
- 28 קשה לתת אמון בעד שהחליף גרסאות, ואשר גם הסברו לגבי החלפת נאמנותו אינו נהיר
 29 (ראה הערת בית המשפט בעמוד 20 לפרוטוקול).
 30

בתי המשפט

א 001906/98

בית משפט השלום רחובות

תאריך: 24/10/2002

בפני כבוד השופטת אסתר שטמר

1 עם זאת, בכל הקשור בעסקה נשוא תביעה זו, הסבריו עולים בקנה אחד עם טענות איציק
 2 ועדות בני, ואלו עקריהם:
 3 כל השלושה התקשרו בעסקה עם דוד, לרכישת הקונדיטוריה, תמורת סכום של
 4 \$180,000.-. סכום ראשוני של \$112,000.- שולם לדוד בביתו של אבוס, בנוכחות דוד,
 5 שלושת השותפים, ואשתו של אבוס, מאיה.
 6 כספים נוספים שולמו לדוד מתוך הכנסות הקונדיטוריה, ובתשלומים נוספים, כאשר
 7 חלק מן החוב מכר אבוס לדוד מכונה לייצור נייר טואלט שהיתה בבעלותו במוסקבה,
 8 והעביר אותה לידי דוד לבירוביג'אן (הצדדים העריכו את ערכה ב-\$40,000).
 9 נותר חוב לדוד בסכום של \$24,000.-, וזה שולם לו, בחלקו על ידי הלוואה, על סך
 10 \$42,000.- שנטלו הצדדים, שלהבטחת תשלומה נרשמה משכנתא על דירתו הפרטית של
 11 איציק.
 12 חלק מסכום זה שימש גם לתשלומי איזון בין השותפים, שלא כל אחד מהם הכניס אותו
 13 סכום כסף לעסקה.
 14
 15 הנתבע ועדיו נסמכים גם על הסכם שערכו ביניהם כששה חדשים לאחר הרכישה, לפיו
 16 נשאר איציק בעל הקונדיטוריה, והוא מתחייב לשלם לכל אחד משותפיו את חלקו,
 17 \$60,000.-.
 18 מובן שאין באמור, משום ראיה חותכת לכך, שמחיר הקונדיטוריה לכתחילה היה
 19 \$180,000.-, וענין זה רק מצטבר לשאר טענות הצדדים.
 20
 21 אבוס דוקא כתב דברים (בניגוד לנטען לראשונה): נטען כי בעת בצוע התשלומים לדוד
 22 רשמו אבוס ודוד את פרטי התשלומים על פתקים. דוד לא הציג פתק זה. משנשאל אבוס
 23 לגבי הפתקים אמר, כי אכן היו כאלה, אך שוב אינם ברשותו (עמי 35 שורה 17-20). עוד
 24 אמר (בעמוד 17 שורה 12 ואילך):

25 "...כתבנו כמה פעמים נתנו, לי אין את הנייר הזה. הנייר הזה
 26 בקונדיטוריה. לשאלת בית המשפט מדוע אמרתי קודם שאין רישומים
 27 והכל באמונה ועכשו אני טוען שהיה רישום עכשו אני משיב כי בינינו
 28 לרפאלוב הכל באמונה, לא היה רישום, אבל בינינו כתבנו כמה שילמנו.
 29 אני כתבתי וזה נשאר בקונדיטוריה. מה שכתבנו זה רק את הסכום
 30 לתשלום ולא התחייבויות".
 31
 32

בתי המשפט

א 001906/98

בית משפט השלום רחובות

תאריך: 24/10/2002

בפני כבוד השופטת אסתר שטמר

1

2 גם הסבר זה מוקשה, שהרי כיצד זה קיים האמון בין השותפים-הקונים לבין המוכר,
3 שאיתו אין הסכם בכתב, אך חסר דוקא בין השותפים לבין עצמם, כשאלו קרובי משפחה?
4 (גיסים – וביניהם לכאורה נרשמו הפתקים).

5

6 זאת ועוד: בתגובה לדברי חנן, שטען כי אבוס היה חייב לו עצמו כסף, טוען אבוס כי
7 הכסף ששלם לחנן אמור היה להגיע לידי דוד, לפי פסיקת חנן.

8

9 מה שברור הוא, שמשנתגלע ויכוח בין איציק לבין אבוס על תשלום חלקו של אבוס
10 ברכישה, שוב לא החליט אבוס מהי הדרך הקלה יותר לגביית הסכום, ועבר בין המחנות
11 לנסות את מזלו.

12

בתנאים אלו ברור שקשה ליתן אמון בעדותו.

13

14 בחקירתם הנגדית של כל עדי הנתבע, הצליח ב"כ התובע להראות את הבקיעים הבאים: .8

15

15 מלבד העובדה שדבר לא נרשם, אין איש מהם זוכר כיצד שולם הכסף, כמה כסף הביא כל
16 אחד מהם, לביתו של אבוס או בכלל, וכיצד ניתן לחבר את הסכומים כדי להגיע לסכומים
17 שהנתבע ועדיו טוענים כי שלמו.

18

18 אילו נדרשו עדים אלו להוות בסיס להוצאת איזה סכום שהוא מחברם – ספק אם יכולים
19 היו לעמוד במעמסה הראייתית.

20

21 ועדיין, גרסתם הבסיסית של כל העדים שווה:

22

22 מתוך הסכום של - \$180,000 שולם לכתחילה סכום של - \$112,000. היתרה שולמה
23 במכונה (- \$40,000), ובסכומים ששולמו לחנן, שהיו אמורים להיות מועברים לדוד
24 (- \$24,000, ולגרסת חנן - \$18,500).

25

26 (אם יתמה הקורא – הסכומים אכן אינם מצטברים לסכום הרכישה, ואף אינם עולים
27 בקנה אחד עם הטענות בדבר תשלום עבור שכר הדירה הנוסף, וכד').

28

29

התשובות

בתי המשפט

א 001906/98

בית משפט השלום רחובות

תאריך: 24/10/2002

בפני כבוד השופטת אסתר שטמר

- 1
- 2
- 3
- 4
- 5
- 6
- 7
- 8
- 9
- 10
- 11
- 12
- 13
- 14
- 15
- 16
- 17
- 18
- 19
- 20
- 21
- 22
- 23
- 24
- 25
- 26
- 27
- 28
- 29
9. עדות בני ישכרוב
- בבסיסה דומה גרסת בני לגרסת אבוס ואיציק. אולם בני מטעים, כי ההלוואה בסכום של \$42,000 לא היתה לצרכי תשלום לדוד, כי אם לצרכי הקונדיטוריה. מכל מקום, העובדות הברורות בעדותו הן כי הוא עצמו שלם על חשבון הקונדיטוריה - 100,000 ₪, וקבל בחזרה מאיציק - 30,000 ₪.
- העד התעקש כי שילם - \$60,000, אולם לא יכול היה להראות כיצד, באלו מועדים, מאיזה הכנסות, מאיזה כספים פנויים, וכד', אף לא מן הזכרון (עמוד 63 ואילך).
10. עדות מיה ישראלוב
- מיה היתה נוכחת בעת ספירת הסכומים בביתה, על ידי אבוס, אישה, והתשלום לידי דוד. למרות זאת לא ניתן להבין מעדותה איזה סכום שולם, כמה כסף הביא כל אחד מן השותפים, ואיזה חלק קבלו, ולו היא ובעלה, מאיציק בחזרה. שוב חזרה על הנתון שמחיר הקונדיטוריה היה - \$180,000.
11. עדות איציק ישראלוב
- לבד מתצהירו, בו מספר איציק את שכבר נכתב לעיל, נחקר איציק בבית המשפט. גם הוא לא יכול היה במהלך החקירה להבהיר כמה כסף שולם, מתי, לידי מי, מנין מקור הכסף, וכדומה. למרות שעשה נסיון להסביר את ההתחשבות, נכשל בו (עמוד 83).
- לטענתו, דרש מדוד חשבונית גם על יתרת הסכום, ולא רק על הסכום הראשון ששולם, אולם זה דחה אותו ואמר שלא ימסור, אלא לאחר שיוודא שהמכונה אכן עובדת בבירוביג'אן.
- להוכחת העובדה שמכונת הנייר היוותה חלק מן התשלום, צירף איציק לתצהירו חשבונית לפיה שלמה הקונדיטוריה לחברת ישראלפפר בע"מ, וכן לעמילות המכס, בגין הובלת נייר (נספחים יד, טז, יז לתצהיר איציק נ/8).

בתי המשפט

א 001906/98

בית משפט השלום רחובות

תאריך: 24/10/2002

בפני כבוד השופטת אסתר שטמר

1 לאחר הגשת התביעה, הקליט איציק במכוון את דוד, בקלטת שנמסרה כראיה. תמלול
2 הקלטת מעלה דבר והיפוכו:
3 דוד מודה בקבלת סכום של -112,000. כל אחד מן הצדדים טוען לסוג מטבע אחר.
4 מהקשר הדברים ברור, כי המדובר בקבלת סכום של -112,000\$, ולא אחרת (עמוד 3
5 לתמלול סטנוגרמה נ/10, בשורות 19 ואילך). עם זאת, בהמשך השיחה חוזר דוד וטוען, כי
6 קיבל רק -94,600\$ ש, כסכום הנטען בכתב התביעה (עמוד 6 שורות 5 ואילך).

12. הערכת הראיות

7
8 בהעדר תעוד, בהעדר עדות ראשית מטעם התובע, כיצד תוכרע התביעה?
9 בגרסת התובע, לפיה שולם סכום של -94,600\$ ש, אין תמיכה, מלבד טענות ב"כ התובע,
10 כאשר התובע עצמו לא העיד.
11 לכאורה, ניתן היה להסתפק בחשבונית, ואולם לאור עדות רו"ח סדרינה, אין בה כדי
12 ללמד על תשלום כלשהוא.
13

14 לעומת זאת, בגרסה לפיה שולם לפחות הסכום הראשוני של -112,000\$ תומכות כל
15 העדויות מטעם הנתבעים, כולל עדות אבוס, השרוי בריב עם איציק.
16 לא ניתן היה לרדת לחיקרון של עדויות אלו, שכן איש מן הצדדים לא זכר את אופן
17 החישוב. בתנאים כאלו, קשה לקבל גם עמדה זו, הגם שהיא לפחות נתמכת בעדויות.
18

19 נדמה, שלשם הכרעה, יש לגייס שיקולי הגיון פשוטים:
20 העסקה נערכה במוצאי חג הפסח, סוף חודש אפריל 1997. ביום הראשון לאחר החג,
21 30.4.97, החלו השותפים להפעיל את הקונדיטוריה, כאשר אשת התובע נמצאת עמם,
22 ומנחה אותם.
23 היתכן כי הקונדיטוריה נמסרה לרשות השותפים, תוך שאשת המוכר עובדת עמם, ללא
24 תחילת תשלום?
25

26 לטענת השותפים, שלמו סכום של -112,000\$, בכסף מעורב, בשקלים ובדולרים, לדוד,
27 ביום 30.4.97. מדפי החשבון של דוד ניתן ללמוד על הפקדת מזומן בסכום של -110,000
28 ש, סכום גבוה ובלתי רגיל למהלכו הרגיל של החשבון, ביום 30.4.97 (ראה נ/11, דף 33).
29 ענין זה תומך בגרסה כי ביום זה שולם לדוד סכום ניכר של כסף.
30

בתי המשפט

א 001906/98

בית משפט השלום רחובות

תאריך: 24/10/2002

בפני כבוד השופטת אסתר שטמר

1 גרסתו של דוד בכתב התביעה, וכפי שהובאה מפי עדיו, אינה לוקחת סכום זה בחשבון
2 כלל, ואף אינה מבהירה במה המדובר.
3
4 יתרה מזו: הפגישה אצל רו"ח סדרינה וכתובת החשבוניות, היו ביום 1.6.97. היתכן שעד
5 אותו מועד לא קיבל התובע מאומה על חשבון המכירה, וביקש לרשום את החשבוניות
6 בהיותו אצל רואה החשבון? הלא הגיוני יותר היה לבחון מדוע לא התקבל התשלום,
7 ובודאי לא להתחייב בתשלום המס על המכירה, טרם ששולמה התמורה.
8
9 עדיין נותרו חלק מן העדויות ללא תמיכה לכאן או לכאן: למשל, הגרסה כי מכונת הנייר
10 בבירוביגיאן הועמדה כחלק מן התמורה, אינה נתמכת אלא בדברי הנתבע ועדיו ובדברי
11 חנן.
12 הואיל וחנן ואיציק בסכסוך בולט ביניהם, ראוי דוקא לקבל את עמדת חנן כאשר הוא
13 תומך בעמדת איציק.
14 בענין סכום העסקה המקורי, \$180,000.-, ובענין העמדת המכונה כחלק מן התשלום – לא
15 היו חילוקי דעות בין הנתבע לבין חנן.
16 ב"כ התובע טוען, והדבר אכן מקבל תמיכה בדברי חנן, כי העמדת המכונה לרשות דוד
17 היתה בתנאי שניתן יהיה להשתמש בה, ואילו בתנאי זה לא עמד אבוס.
18 אלא שטענה זו חורגת מגדר כתבי הטענות. התובע לא טען כי קבל את המכונה ולא יכול
19 היה להשתמש בה, אלא רק כי המכונה לא הוותה חלק מן התשלום. כך חזר גם
20 בתשובותיו לשאלון (תשובה לשאלה 16 בשאלון נ/13).
21
22 בהעדר אמון באיזו מן הגרסאות שבעל פה, אך מקום שהראיות הנוספות, הגם שהן
23 חלקיות, תומכות בעדות הנתבע ועדיו – יש לקבוע כי התובע לא הוכיח תביעתו ברמת
24 ההוכחה הנדרשת בהליך האזרחי.
25
26 לעומת זאת, גרסת הנתבע בדבר העסקה המקורית (\$180,000.-), בדבר תשלום \$110,000.-
27 שם בנוסף לסכום של \$94,600.- שם שהתובע טוען כי קיבל, ובדבר העמדת המכונה בשווי
28 \$40,000.- לרשות דוד – נתמכת בראיות נוספות. מכאן, שקיימות ראיות בדבר תשלום
29 סכום של כ-\$100,000.

בתי המשפט

א 001906/98

בית משפט השלום רחובות

תאריך: 24/10/2002

בפני כבוד השופטת אסתר שטמר

13.

לפיכך, אני דוחה את התביעה, ומחייבת את התובע לשלם לנתבע את הוצאות המשפט, וכן את שכ"ט עו"ד של הנתבע, - 40,000 ₪, בצרוף מע"מ. העקולים שהוטלו על רכושו של הנתבע מבוטלים.

בעת שנכתב פסק הדין התקבלה בקשה התובע לפי פקודת בזיון בית המשפט, לכוף את הנתבע לקיום החלטה בדבר שמירת מעוקלים. לאור תוצאת פסק הדין, אני דוחה את הבקשה, בלא שנוקקתי לתשובת הנתבע.

הואיל והדווח לשלטונות המס היה שונה מזה שהתברר בעת הדין, ואף זה אינו ברור כל צרכו – מועבר פסק הדין לפקיד השומה, לבחינת העסקה על כל פרטיה.

ניתן היום י"ח בחשוון, תשס"ג (22 באוקטובר 2002) בהעדר הצדדים, שזומנו כדין.

אסתר שטמר, שופטת

001906/98 א 133 חלי סלומון

